

Foto: Petr Houšek

9/7 2016
ZDARMA

UVNITŘ ČÍSLA

Vítěz Hlavní soutěže:
filmoví kritici už vědí

strana 2 / page 2

Duo Daniels a jejich
divoký **ŠVÝCARÁK**

strana 3 / page 3

ENGLISH VERSION
INSIDE

Co jsme slíbili, to jsme dodrželi. Michael Shannon má zálibu v ujetých ponožkách. Snad ty festivalové, co od nás dostal, pořádně unosí.

AMERICKÝ HEREC, NOMINOVANÝ NA OSCARA ZA *NOUZOVÝ VÝCHOD*, VČERA VE VARECH UVEDL DRAMA *ZNÁMÁ NEZNÁMÁ*

PONOŽKY MICHAELA SHANNONA

Americký herec **Michael Shannon**, kterého můžete znát z brilantních filmů jako *Take Shelter* nebo *Nouzový východ*, přijel do Varů uvést drama *Známa neznámá* o ženě, která střídá identity skoro jako ponožky. A mimochodem, jedna ze skupin hercových fanoušků na Twitteru se nazývá Ponožky Michaela Shannona. Netušili jsme proč, než nám ukázal, co má zrovna na sobě – jeho ponožky zdobila reprodukce Munchova obrazu *Výkřik*.

Iva Přivřelová, Zbyněk Vlasák

Aha, tak teď už tomu rozumíme. Ale proč zrovna ponožky?

Jak byste mohli zrovna těmhle odolat? Řekněte mi jediný důvod, proč je nenosit. Prostě jsem už byl unavený z takových těch klasických bílých a řekl si, že stačilo.

Tady na festivalu se prodávají speciální s motivem fotoaparátu, které jsou inspirované letošním vizuálem.

Ty chci! Kde ji můžu sehnat?

My vám je koupíme. Jakou máte velikost?

Nohy mám obrovské, koukněte. Jak se dostat k mému srdci? Stačí mi dát divné ponožky!

Tak platí. Tady ve Varech uvádíte film *Známa neznámá*. Co je pro vás jeho hlavní poselství?

Ten snímek řeší, jestli máme mít jen jednu identitu po celý život, nebo jestli je v pohodě si vlastní identitu změnit. Lidi se

často cítí uvězněni sami v sobě, nejsou spokojeni s tím, kdo jsou. Což není nic, k čemu bych se nedokázal vztáhnout. Myslím, že hodně z nás chce ze svého života v některém okamžiku uniknout.

Vy jste se někdy ocitl v podobné situaci? Kdy jste chtěl radikálně změnit svůj život podobně jako hrdinka *Známa neznámá* v podání oscarové herečky Rachel Weisz?

U mě to asi nikdy neproběhlo v takhle extrémní podobě. Ale o tom je vyprávění příběhů – abyste zvýraznili svou myšlenku, vždycky trochu přeháníte. Je to jako pohádka, taková moderní městská pohádka. I já jsem zažíval momenty, kdy jsem chtěl někam utéct, ale nebylo to nikdy na dlouho. Nikdy mě to úplně nevysílilo, přišlo to a zase odešlo a život plynul dál. Samozřejmě jsem herec a pro herce je tenhle snímek obzvlášť zajímavý, protože my se tím tak trochu živíme, že ve filmech či na divadle vytváříme nové osobnosti, střídáme identity. Kultivujeme tím svou mysl, ale taky trochu odkládáme vlastní život.

Jak moc s vámi ty postavy jakožto s hercem zůstávají? Třeba když jste čtyři roky hrál Nelsona Van Aldena v televizním seriálu *Impérium – Mafie v Atlantic City*?

Mnohem víc bývám propojený s těmi divadelními. Když *Impérium – Mafie v Atlantic City* skončilo, už jsem na to moc nemyslel. Televizní věci totiž nepatří hercům. V televizi jsou to scenáristi, kdo diktuje příběh i to, co se stane jednotlivým hrdinům. A já s tím, kam mou postavu vedou, nemusím souhlasit, ale stejně ji musím hrát. Takže není moc prostor vytvořit si k ní hlubší vztah.

Je něco, co by měl říct nebo udělat režisér, abyste vzal roli v jeho filmu?

Snažím se spolupracovat s lidmi, kteří dělají osobní filmy z osobních důvodů. Jako třeba Jeff Nichols, s nímž jsem točil už několikrát, třeba *Take Shelter*. Když si spolu sedneme a on mluví o některém svém projektu, vždycky je vidět, že v něm hluboce rezonuje. Tohle respektuju. Víte, je to velký risk, vzít něco, co je pro vás osobní, a vydat se s tím do arény zvané showbiznys, což je jedna z nejbezohlednějších oblastí vůbec. A když má někdo odvahu do toho přes to všechno jít, získá si mou pozornost.

Jste taky muzikant. Je něco, co vám hudba dává a herectví ne?

Muzikantem jsem byl mnohem dříve než hercem. Herectví nebylo zrovna mým dět-

ským snem, prostě se to tak stalo. Dnes ráno, když jsem se připravoval na rozhovory, jsem si třeba zpíval The Bewlay Brothers od Davida Bowieho, poslední písničku z alba *Hunky Dory*. Dělal jsem si takový malý soundtrack Karlových Varů a toho, co tu zažívám. Takhle moje mysl funguje, hudbu mám v hlavě pořád.

Pišete si i texty.

Ano, ale je to pro mě celkem složité. Musíte mít co říct, ale zase to nemůžete říct naplno, aby to nevyznělo nudně. Pracujete s vlastním podvědomím. Občas dám dohromady text, aniž bych věděl, o čem je – význam mi dojde až se zpožděním. Na festivalu se tu hrál *Modrý samet*, že? David Lynch taky pracuje s podvědomím. Ani nevím, jestli by dokázal někomu vysvětlit své filmy, i když to po něm určitě řada lidí chce.

Napsal jste i písničku Obama, věnovanou americkému prezidentovi.

Je hlavně o tom, jak je to asi těžké, být prezidentem Spojených států. Nijak Obama neobhazuje, i když já s ním žádný problém nemám. Z těch kandidátů, co byli k dispozici, byl dobrá volba. Na politiku moc nejsem. Ale myslím, že prakticky nikdo není pro post prezidenta ten pravý. Určitě nikdo z těch, co kandidují letos. Ale co vlastně prezident zmůže? I kdyby to byl Albert Einstein, stejně by nic nedokázal změnit, když jsou lidi kolem něj hloupí a zkorumpovaní. ■

DO KINA I ZÍTRA!

Tri z oceněných snímků letošního festivalu si budete moci užít ještě i zítra. Vstupenky na mimořádné nedělní projekce v 10, 13 a 16 hodin ve Velkém sále si lze už teď pořídit na „Last minute“ pokladně vedle Thermalu. Pro držitele pro dnešek platných Festival Passů a jiných akreditačních jsou zdarma, byť si můžete vyzvednout jen jeden lístek na každé jednotlivé promítání. Pro ostatní stojí lístek 80 korun. ■

HIT V LETŇÁKU

Před čtyřmi lety vyhrála tady na festivalu Diváckou cenu deníku Právo. Letos se do programu vrátila a ve hře o nejoblíbenější film karlovarského publika je znovu. Vozíčkářskou komedii *Hasta la vista!* lze zhlédnout mimořádně ještě dnes od 23.00 v Letním kině. Promítána bude pouze s českými titulky a vstup je zdarma. ■

KVIFF TALKS

ZEPTĚJTE SE SHANNONA!

Chcete se amerického herce Michaela Shannona optat třeba na jeho roli v *Nouzovém východě*, kde si vedle Leonarda DiCapria a Kate Winslet vysloužil oscarovou nominaci? Pro tenhle i jiné dotazy bude ideální příležitost už dnes v 11.30. Ve Vodafone Lounge totiž proběhne tradiční setkání s diváky ze série KVIFF TALKS, kde Shannona uvede novinář Scott Feinberg (The Hollywood Reporter). Konverzovat se bude v angličtině. ■

NEUTEČE MI

ROZÁLIE KOHOUTOVÁ
dokumentaristka

Vzhledem k mé profesi a skutečnosti, že mám na festivalu v soutěžní sekci dokument *FC Roma*, který jsem natočila společně s Tomášem Bojarem, bych ráda doporučila právě dokumentární filmy. Mám velkou radost, že se jim festival hodně věnuje a promítá třeba docela drsný snímek *Fuocoammare (Požár na moři)* (9. 7., 13.00, Národní dům), který vyhrál na Berlinale. Určitě bych ho chtěla doporučit, ale zároveň diváky varovat, že jimi tento snímek může pěkně otřást. Ještě jsem ale neviděla dokument *Lucie: příběh jedny*

kapely (9. 7., 13.30, Lázně III), na němž spolupracoval můj kamarád Šimon Hájek – bude to určitě velmi příjemná vzpomínka na devadesátá léta. Večer bych ráda vyrazila na dokument Vanessy Hope *Vidět a naslouchat* (9. 7., 20.00, Kino Draho-míra) o americko-čínských vztazích. Líbí se mi, že režisérka toto komplikované téma přibližuje skrze osudy a zkušenosti tří konkrétních lidí, z nichž jeden je slepý a v zahraničí velmi známý čínský lidskoprávní aktivista Čchen Kuang-čcheng, který mimochodem před třemi lety navštívil Prahu. ■

Foto: Milan Matiček

ROZHOVOR

UMĚLECKÝ ŘEDITEL KAREL OCH O FESTIVALOVÉ DRAMATURGII VČERA, DNES A ZÍTRA

O BUDOUCNOST SE NEBOJÍM

Jakým vývojem procházel výběr filmů v posledních letech? A jak bude z tohoto pohledu vypadat rok 2025? Na obojí jsme se zeptali uměleckého ředitele MFF KV KARLA OCHA, který tady na festivalu začínal před patnácti lety jako tajemník poroty.

Zbyněk Vlasák

Máte v tom každoročním shonu čas se zastavit a reflektovat, jak se výběr festivalových filmů mění?

Náhled na vlastní práci je nesmírně důležitý pro kohokoli z nás, co se na dramaturgii podílíme. Každý rok je jiný, protože filmy jsou jiné. Konfrontacemi s nimi si urovnáváme vlastní názory, vkus a vůbec náhled na kinematografii. Do toho se člověk vyvíjí i v osobním životě: stárne, má rodinu, stává se zranitelnějším vůči určitému typu filmů a námětů. Ta kritéria výběru se pořád mění, je to dynamický proces. A je potřeba to pořád nějak reflektovat.

Prošla tedy dramaturgie festivalu v posledních pěti letech, kdy jste za ni odpovědný z pozice hlavní programového oddělení, nějakým vývojem?

Určitě ano, je to provázáno s proměňujícím se vkusem festivalu, který se orientuje na spíše menší filmy, mladší tvůrce, hrajeme čím dál více debutů a druhých filmů. Zpravidla se také soustředíme na teritorium střední a východní Evropy, kde jsme schopni učinit zásadnější objevy. Najít tvůrce, který pak bude moci postoupit na úroveň těch největších festivalů typu Cannes nebo Berlinale. Jako se nám to podařilo třeba s Tomaszem Wasilevským, jenž letos dostal v Berlíně cenu za scénář.

Když mluvíte o vkusu festivalu, do jaké míry je to vkus Karla Ocha?

Do značné míry, samozřejmě, ale zároveň je to i vkus mých kolegů. Letošní rok je pro mě zásadní, protože po pěti letech postupného vývoje je náš tým konečně ve stavu, v jakém jsem ho chtěl mít od začátku. A to se projevuje právě i tím, že je náš vkus nejsevěřenější, že už nemusím některé filmy do soutěžního programu tlačit takzvaně na sílu. Aniž by ovšem naše vzájemné diskuse přestaly být podnětné.

Většina lidí z programového oddělení je mladších, někdy i výrazně. Jaké to s sebou nese výhody a nevýhody?

Velkou výhodou o deset a více let mladších kolegů je, že nejsou zatíženi nervozitou a neschází jim zdravé sebevědomí. Mé generaci, která se narodila v první polovině sedmdesátých let, tohle chybí. Vyrostali jsme pod neustálým tlakem, byli jsme vychováni k poslušnosti a teď se z toho „na stará ko-

Umělecký ředitel karlovarského festivalu Karel Och se vyznal k náklonnosti k filmům Václava Kadrnky.

lena“ snažíme vymanit. Oni tento hendikep nemají. Jejich nevýhoda samozřejmě může být nedostatek zkušeností, to, že se jejich náhled na film teprve formuje. Ale to je všechno jen otázka času.

Pokoušíte se promýšlet také další směřování festivalu?

Není to jednoduché, protože každý ročník je hodně odvislý od filmů, které se nám podaří získat. V konkurenci velkých festivalů je to někdy boj. Nejen Rumunům, ale třeba i Řekům s rostoucími úspěchy jejich kinematografie rostou i ambice. A v poslední době musíme navíc často bojovat také s tím, že velké nadnárodní distribuční firmy uplatňují na festivalové filmy své vlastní strategie zaměřené spíše obchodně. A nemusejí tak být vždycky ochotné nechat své snímky promítat u nás.

Jak se v těch sporech dá uspět?

Dlouhodobě se nám vyplácí orientovat se na filmaře. Zahrnujeme je přízní, snažíme se jim zprostředkovat co nejsilnější kontakt s živým publikem, který není v době platform jako Amazon nebo Netflix zdaleka samozřejmý. V tomto chceme pokračovat, i proto, že zpětná vazba právě od tvůrců je hodně pozitivní. Vary mají za festival, který je tady pro ně.

Zkusme se podívat třeba na rok 2025, na který vychází šedesátý ročník karlovarské akce. Nebudou už v té době festivaly tak trochu přežitkem? A vůbec promítání filmů v kinech?

Kino jako instituci asi nečekají lehké časy. Řada odborníků předvídá do deseti let úplný konec klasické distribuce. Ale o to více myslím lidé budou vy-

hledávat festivaly a přehlídky. I možnost přímého setkání s filmaři bude jistě získávat na ceně. Navíc my máme tu výhodu, že většina našich diváků musí do Karlových Varů nějak dojet. Návštěva našeho festivalu je pro ně spojena s tím, že si musí sbalit kufr a někam se vydat, což tomu všemu dodává na exotičnosti, dobrodružství, půvabu, přitažlivosti. Takže o budoucnost se nebojím. Když si představím rok 2025, tak sice vidím filmy, které se na plátno streamují přímo z internetu, ale diváci pořád sedí na svém místě ve Velkém sále. A v Hlavní soutěži boduje čtvrtý celovečerní film Václava Kadrnky.

Proč zrovna tohoto českého režiséra, autora Osmdesáti dopisů?

Protože patří mezi filmaře, které rád sleduji a u nichž mě trápí, že netočí častěji.

DIVÁCKÁ CENA AUDIENCE AWARD PRÁVO

Známkování: 1 výborný, 2 dobrý, 3 průměrný, 4 slabý

Průběžné hodnocení

1	HASTA LA VISTA	1,08
2	LÉON	1,09
3	CAPTAIN FANTASTIC	1,16
4	NORMÁLNÍ AUTISTICKÝ FILM	1,17
5	TISZTA SZÍVVEL	1,18
6	INTIMNÍ OSVĚTLENÍ	1,19
7	DIVINES	1,20
8	TONI EROMANN	1,20
9	UČITELKA	1,21
10	THE MOON IS BLUE	1,22

TABULKA KRITIKŮ

Milí čtenáři, po celý festival jsme se renomovaných filmových kritiků z celého světa ptali na jejich hodnocení letošních soutěžních snímků. Nejvíce bodů je 5, nejméně 1. V očích kritiků se nakonec vítězem Hlavní soutěže stalo komorní rodinné drama maďarského režiséra Szabolcse Hajdua Rodinné štěstí . Co na to dnes večer řekne Hlavní porota?	Noční život	Nová kůže	Otcova křídla	Pořád spolu	Prvotní štěstí	Rodinné štěstí	Učitelka	U trati	Vlk z Královských Vinohrad	Vlny	Zoologie	Zpovědi
Éva Bársony, Népszava, Maďarsko	-	-	3	4	2	4,5	3	2	5	3	3	3
Hala El Mawi, Le Progrès Égyptien, Egypt	-	4	3,5	4	4,5	4	3,5	4	-	4,5	3	4
Joseph Fahim, Middle East Institute, USA	-	-	-	-	4	-	3	-	4	3	4	3
Hauvick Habéchian, An-Nahar, Libanon	-	-	3	1	3	3	-	2	-	2	4	3
Barbara Hollender, Rzeczpospolita, Polsko	4,5	4	4	3	2	3,5	3	2	4	4	3,5	3,5
Paul Katzenberger, Süddeutsche Zeitung, Německo	3,5	-	4	4	3,5	3	3	3	-	-	-	-
Dubravka Lakić, Politika, Srbsko	4	3	4	2,5	3	3	3,5	2,5	3	3	3,5	4
Věra Míšková, Právo, ČR	4	3,5	-	2,5	2,5	-	3	-	3	4	4	4
David Rams, TV-Movie.de, Německo	3,5	-	-	-	3	3,5	2,5	-	-	3,5	3	-
Stas Tyrkin, Komsomolskaja pravda, Rusko	3,5	4	3	3	3	5	5	3	2	2	5	4
Zbyněk Vlasák, Festivalový deník, ČR	3,5	4	2	2	2,5	5	3,5	3	3	3	5	2,5
PRŮMĚR:	3,79	3,75	3,31	2,89	3	3,83	3,3	2,69	3,43	3,2	3,8	3,44

OSOBNOSTI DNE

DANIEL KWAN A DANIEL SCHEINERT ČILI DANIELS PŘIVEZLI DO VARŮ NEZÁVISLÝ HIT ŠVÝCARÁK

MILUJEME KRAVINY

Daniels, to jsou režiséři Daniel Scheinert (vlevo) a Daniel Kwan.

Trosečník Hank (Paul Dano) se vrací do civilizace s pomocí prdící mrtvolky (Daniel Radcliffe). Postupně se s umřelcem skamarádí, ten navíc začne ožívat. Divoká komedie **Švýcarák** je prvotinou autorské dvojice DANIELS, která se dosud specializovala na videoklipy a krátké filmy s bizarními zápletkami. Film měl premiéru v lednu v Sundance a získal tam cenu za režii.

Šimon Šafránek

Je pro vás Švýcarák završením bizarních zápletek, které jste dosud rozpracovávali jen v klipech?

Scheinert: Pracujeme spolu už asi sedm let a na naše krátké filmy rozhodně navazujeme. Přemýšleli jsme, jaké blázniviny nám v klipech fungovaly, a pak jsme se je pokusili zasadit do rámce celovečerního filmu.

Kwan: Pořád nás napadají totální kraviny, tak blbě, že vůbec nechápu, jak na to může někdo koukat. Kdo to kdy slyšel, dívat se na prdící mrtvolu?

S.: Byl to jenom takový fór pro přátele. Jenže jak jsme na to pořád mysleli, přemýšleli jsme taky, proč se tomu vlastně smějeme – a najednou jsme stáli před oknem do našich duší.

Baví vás vyvádět obecnost z míry?

S.: Ano. Ale s mírou. Naše filmy vypadají divně, protože vás sice vyvedeme z konceptu, ale zároveň vás nešokujeme ani nestrašíme nočními můrami. Naopak se snažíme nabídnout nějaký smysluplný, že, přesah.

K.: Když sledujete něco, co už jste viděli, mozek přepne na autopilota. Snažíme se takové přepínání minimalizovat.

Jak se vám podařilo přesvědčit slavné herce Daniela Radcliffea a Paula Dana, aby do toho s vámi šli?

S.: Jsou známí tým, že si pečlivě vybírají, ale tenhle scénář je bavil. Účastníci jsme se vývojového programu Sundance Lab, takže i jejich agenti viděli, že možná nejsme úplně šílení.

K.: Paul Dano naše věci znal. A hned se mu zalíbila scéna, v níž jede na Mannym jako na vodním skútru.

S.: Říkal, že to přece nemůže odmítnout, protože by si vyčítal, že se na něm svezl někdo jiný.

Vidím, že v rozhovoru se perfektně doplňujete. Jak máte rozdělené role při natáčení?

K.: Zprvu nás limitovaly naše profese. Daniel Scheinert dělal stand-up komedii a já zase počítačovou animaci, takže jsem většinou skončil za kamerou a Daniel u herců. Dneska záleží na tom, jak cítíme danou scénu.

S.: Především se snažíme, aby na natáčení byla sranda. Říkáme tomu letní tábor. Máme propracovaný scénář, podle kterého jedeme první klapku, ale potom už improvizujeme a vymýšlíme blbiny.

Jak jste pracovali s herci?

K.: Každý z nich měl úplně jiný přístup. Daniel miluje zkoušky, piloval svou roli pořád dokola. Paul to naopak poprvé zahrál, až když jede kamera. Při zkouškách Paul jenom seděl na židli a četl své řádky, zatímco Daniel sebou házel po zemi a řval.

Důležitou roli ve Švýcaráku hraje muzika. Uplatnili jste zkušenosti ze svých videoklipů?

S.: Byli jsme moc rádi, že místo abychom dělali obrázky k muzice, pro jednou se skládala muzika k obrázkům. Na druhou stranu jsme měli dost hudby vybrané a složené ještě před tím, než jsme měli hotový scénář.

K.: Pracujeme často tak, že si písničku pustíme na plné pecky a překřikujeme se s nápady, dokud nás něco nerozesměje anebo jinak nezafunguje.

S.: Hodně jsme podle muziky přepisovali.

To mi připomíná postup Quentina Tarantina.

K.: My jsme ho potkali, četl jednu z prvních verzí **Švýcaráka**. A bavil se s námi právě o muzice: „Nojo, já to doma vohulim na plný pecky, pobíhám tam jen ve spodkách, mluvím sám k sobě...“ Bylo milé, že je podobně střelený jako my. ■

ŠVÝCARÁK

9. 7. 15.30 Malý sál

BOD VARU

MÍT NĚCO SVÉHO

V Jarmuschově filmu *Paterson* je hezká epizoda.

Černošský chlapík postává ve veřejné prádelně a čeká, až se mu vypere prádlo.

Jenže ten pán jen tak zbůhdarma nekouká do točícího se bubnu. Rapuje si, improvizuje, skládá novou písničku.

Básník Paterson jde náhodou kolem a rappera slyší. Jeho autentické frásování se mu líbí, a i když se s rapperem neznají, neudrží se a pochválí ho. „Tohle je dobrý,“ říká mu, chlapík se rozzáří a evidentně potěšený Paterson jde i se psem zase dál.

V *Patersonovi* je taky postava dispečera, který každý den ráno vysílá Patersonův autobus číslo 23 na pravidelnou newjerseyskou trasu. Paterson je totiž nejen básník, ale taky řidič autobusu.

Trasa, kterou jezdí, není právě krásná nebo dvakrát zajímavá, navíc se nemění a nemění se ani konverzace Patersona s dispečerem.

A zatímco Paterson toho moc nenamluví – má totiž dost práce, vždyť vždycky ráno skládá verše do notesu – dispečer mluví dost a dost; kveruluje ostošest.

Proč to všechno píše?

Prádelna jsou jen v New Jersey desítky. Všechny trochu ušmudlané, zašlé, často v suterénech. Ne, není na nich nic pěkného a čekat tam může být pěkná otrava.

Jenže tomu rapujícímu chlapíkovi to nevadí. Naopak. Má přece svůj projekt, kousíček vlastního umění,

svoji písničku, kterou musí dokončit, a tak je rád, že má chvíli času pro sebe. Stejně tak nevadí Patersonovi, že jezdí autobusem – poslouchat lidi mu dělá radost a inspiruje jeho básnické já.

A tak když „nakonec přijde Japonec“ (ano, prostě nakonec přijde Japonce), který Patersonovi věnuje notes na nové verše, vyvstane z filmu poselství na Jarmusche až překvapivě krystalické.

Je důležité mít něco svého. Něco, co děláte jen pro sebe. Pro radost, protože chcete a vlastně musíte. Život pak zdaleka není tak únavný, jak se původně zdálo.

Je to jako mít v sobě alej, kterou se dá kráčet, i když je kolem jen špinavá ulice.

Tak proto jsem ráda, že jsem Jarmuschův poslední film viděla a že ho od 10. listopadu uvidíme v kinech všichni.

Mějte se fajn a nashle příští rok ve Varech!

Veronika Bednářová
šéfredaktorka
Festivalového deníku

STATISTIKY MFF KV

133 301 prodaných vstupenek, 13 088 akreditovaných účastníků, z toho: 11 016 majitelů Festivalových pasů, 404 filmových tvůrců, 1062 filmových profesionálů, 606 novinářů, 503 projekcí, z toho 159 osobně uvedly delegace tvůrců, 200 filmů, 20 krátkých filmů, 34 dokumentů, 21 světových premiér, 25 mezinárodních premiér, 9 evropských premiér, 70 023 zatím spočítaných lístků v divácké soutěži deníku Právo, 49 130 přátel na Facebooku, 5 988 sledujících na Twitteru (3 409 na tom českém, 2 579 na anglickém)

**Neoficiální čísla platná v 16.30 včerejšího dne. Závěrečné statistiky budou zveřejněny během dnešního večera na kviff.com*

INSTAGRAMIÁDA

ZNÁME ABSOLUTNÍHO VÍTĚZE

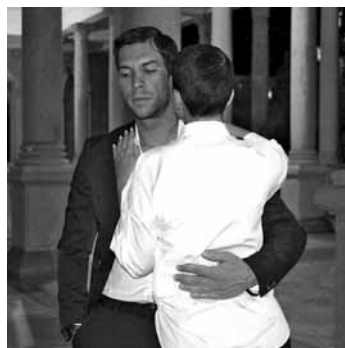
Máme tady poslední vítěze letošního ročníku Instagramiády! Děkujeme všem zúčastněným za jejich umělecko-reportážní počiny – autoři prvních tří snímků #poslednikviffie se mohou těšit na dva lístky na film *Toni Erdman* (dnes v 15.00, Městské divadlo).

Absolutní vítěz: @ingfrado (#zahadnakviffie)

#poslednikviffie ve Varech 1. místo @kralyk.w

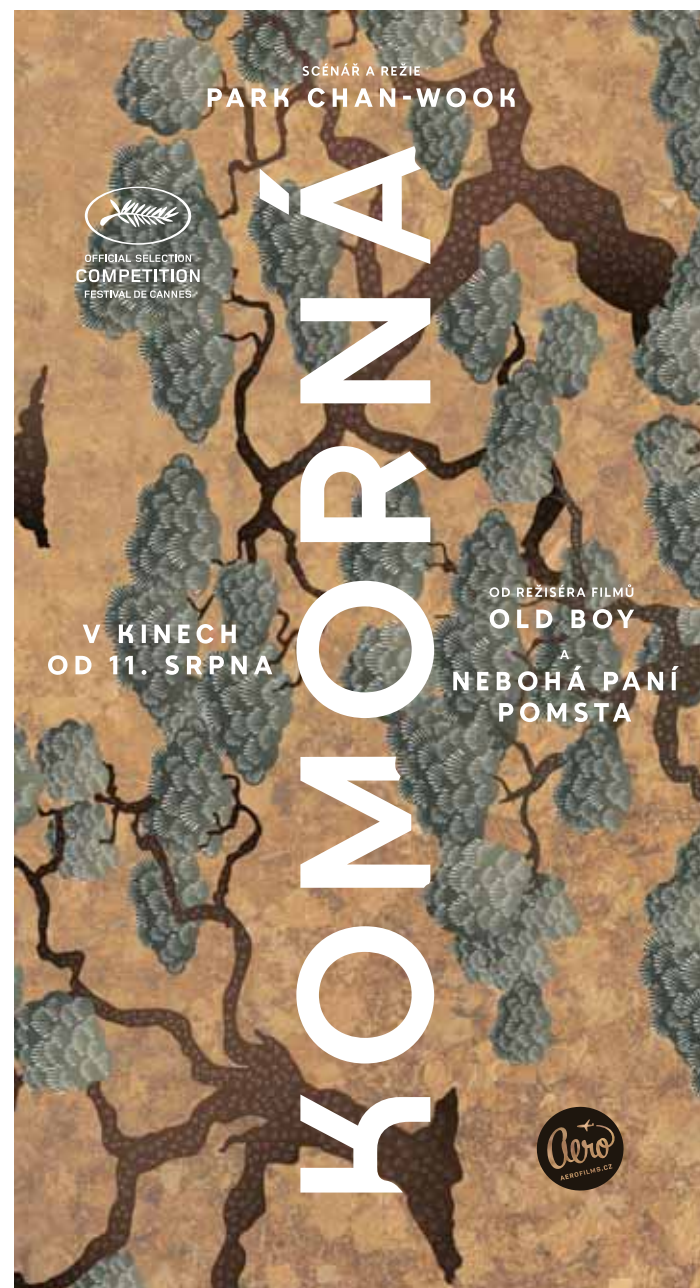
2. místo @niki_markova

3. místo @davidvejnar

Festivalový fotograf Tomáš Tesař každý den vybíral ty nejlepší snímky a zvolil také absolutního vítěze, kterým je... pozor... @ingfrado a jeho #zahadnakviffie! Moc gratulujeme, inženýre Frodo! Všichni výherci si mohou dnes od 10 do 17 hodin v redakci Festivalového deníku vyzvednout své ceny. Pro absolutního vítěze máme připravený stylový kviffie set, ve kterém bude dělat párádu, ať už půjde na večírek, či do přírody.

Už teď vám můžeme slíbit, že i příští rok budete moci soutěžit s Festivalovým deníkem o různé ceny. Na shledanou v ročníku s pořadovým číslem 52!

OČIMA KVIFF FOTOGRAFŮ, DÍL DRUHÝ

Foto: KVIFF (8)

program

na dnešek for today

8:30
Sfumato / Sfumato
Kongresový sál 932

 Režie: Christophe Bisson
 Francie, 2016, 71 min.

Portrét osobitého normandského výtvarníka Bernarda Legaye, který mimo pozornost společnosti vytváří originální umělecká díla založená na jejich materialitě, je působivým a intimním vzhledem do osamocené života umělce i tvůrčího procesu jako takového.

This portrait of distinctive Norman artist Bernard Legay, who creates original artistic works based on their materiality, takes an affecting and intimate look at the artist's isolated life.

9:00
Babamin Kanatları / Otcova křídla
Kino Drahomíra 9K1

 Režie: Kıvanç Sezer
 Turecko, 2016, 101 min.

Na pozadí stavebního ruchu, slibujícího vyplnit prázdna místa městských pozemků celými novými čtvrtěmi, se odehrává příběh postaršího dělníka, který po diagnostikování zhoubného nádoru napopok veškerou vizi budoucnosti ztrácí.

Set against the backdrop of construction activity promising to fill in the empty spaces of the urban landscape with entirely new neighborhoods, a story unfolds of an aging construction worker who, unlike his peers, has to drop all plans for the future after being diagnosed with a malignant tumor.

9:00
Hele Sa Hiwagang Hapis / Ukolébavka pro bolestné tajemství
Kinosál B 951

 Režie: Lav Diaz
 Filipíny, Singapur, 2016, 480 min.

Osmihodinový černobílý epos proslulého filipinského autora je historickým portrétem Filipín konce devatenáctého století, země bojující v občanské válce za konec španělské nadvlády. Film je promítán v původním znění pouze s anglickými titulky.

This eight-hour black-and-white epic by a renowned Philippine auteur is a historical portrait of the Philippines in the late 19th century, a land caught up in a war to end Spanish rule.

9:30
Fai bei sogni / Sladké sny
Malý sál 921

 Režie: Marco Bellocchio
 Itálie, Francie, 2016, 134 min.

Turin 1969. Devítiletému Massimovi se po tajemstvím opředené smrti matky zhroutí svět. Když má coby dospělý úspěšný muž prodat rodinný byt, bolestivé rány z minulosti se začnou ozývat s nebyvalou silou.

Turin 1969. After the mysterious death of his mother, nine-year-old Massimo's world came tumbling down. Now a successful adult, he plans to sell the family

apartment but intensely painful wounds start opening up from the past.

10:00
Schwarzfahrer / Schwarzfahrer
Kino Čas 9C2

 Režie: Jiří Kylián
 Česká republika, 2014, 8 min.

Les premiers, les derniers / První, poslední
 Režie: Bouli Lanners
 Francie, Belgie, 2016, 98 min.

Pustá vylidněná krajina je místem setkání mentálně handicapovaných Esther a Willyho se dvěma zarostlými chlapíky v křivácích, kteří hledají zcizený mobil.

A forlorn and desolate landscape is the place where mentally challenged Esther and Willy meet two hirsute guys in biker jackets who are looking for a stolen phone.

10:00
Coming Home / Návrat domů
Městské divadlo 9D2

 Režie: Hal Ashby
 USA, 1978, 127 min.

Když je kapitán amerického námořnictva povolán do Vietnamu, jeho atraktivní ženu (Jane Fonda) pohltí ze dne na den samota. Setkání s částečně ochrnutým válečným veteránem (Jon Voight) ji však převrátí život naruby.

When a US Marine captain is called to Vietnam, his attractive wife (Jane Fonda) suffers from persistent loneliness. But an encounter with a paraplegic war veteran (Jon Voight) turns her life upside down.

10:30
Los insólitos peces gato / Neobyčejná rybka
Divadlo Husovka 9H1

 Režie: Claudia Sainte-Luce
 Mexiko, Francie, 2013, 89 min.

Claudia nemá ani rodinu, ani blízké přítele. Když se však střetne s nemocnou matkou čtyř dětí, obrátí se její život naruby a poznává důvěru, se kterou se nikdy nesetkala.

Claudia has no family, nor any close friends. Yet when she meets a sick mother of four children, her life is turned around as she encounters a kind of trust she has never known before.

10:30
Wolf and Sheep / Vlk a ovce
Kongresový sál 934

 Režie: Shahrbanoo Sadat
 Dánsko, Francie, Švédsko, Afghánistán, 2016, 86 min.

V malé vesničce v odlehlé části Afghánistánu žije komunita obyvatel podle vlastních přísných pravidel a zákonů. Mladá talentovaná režisérka, ovlivněná vlastní zkušeností, s citlivostí přibližuje život ve zdánlivě vzdáleném cípu světa.

In a village in a remote part of Afghanistan, a community of people live according to their own strict laws and rules. Influenced by personal experience, the talented young director employs sensitivity to investigate life in a faraway corner of the world.

10:30
Les démons / Démoni
Lázně III 9L1

 Režie: Philippe Lesage
 Kanada, 2015, 118 min.

Desetiletý Felix vyrůstá v poklidném prostředí a lze říci, že má pěkné dětství. Film se na okolní dění dívá z jeho perspektivy, a tak se poznenáhlu odhaluje, kolik strachu a úzkosti na každém kroku prožívá i tzv. normální dítě.

Ten-year-old Felix is growing up in a peaceful environment and you might say his childhood is ideal. The movie looks at events through his eyes, thereby revealing little by little how much fear and anxiety even a so-called normal child experiences at every turn.

11:30
Nočno življenje / Noční život
Kino Drahomíra 9K2

 Režie: Damjan Kozole
 Slovinsko, Makedonie, Bosna a Hercegovina, 2016, 85 min.

Život dobře situovaného manželského páru se v jednom okamžiku radikálně změní. Zatímco manžel je po nehodě, k níž došlo za podivných okolností, v kritickém stavu, jeho žena se snaží pochopit celou situaci a zachránit, co se dá...

The lives of a wealthy married couple radically change in an instant. While the husband is in critical condition after an accident that occurred under strange circumstances, the wife tries to understand the situation and to salvage what she can...

12:30
Odvaha / Odvaha
Kino Čas 9C3

 Režie: Pavel Štingl
 Česká republika, 2016, 70 min.

V období třiceti měsíců, během zrodu jedné z deseti největších jezddeckých bronzových soch na světě, která dnes zdobí Brno, probíhal fascinující „dokumentární dialog“ mezi renomovaným filmařem a jednou z nejvýraznějších osobností tuzemského moderního umění, sochařem a malířem Jaroslavem Rónou.

A fascinating documentary dialogue evolved over the course of thirty months between renowned filmmaker Pavel Štingl and one of the iconic figures of Czech modern art, sculptor and painter Jaroslav Róna. It was during this time that one of the ten largest bronze equestrian statues in the world – today situated in Brno – gradually came into being.

12:30
Laura / Laura
Malý sál 922

 Režie: Otto Preminger
 USA, 1944, 88 min.

Étericky krásná Laura, chladný detektiv Mark, prominentní žurnalista zjemnělých mravů Waldo nebo přihlouplý Lauřin snoubenec Shelby jsou hrdiny kriminálního thrilleru, který více než tradičně mordýřskou historku z černé kroniky připomíná logice vzdálenou a tajemstvím prodchnutou halucinací.

Ethereal beauty Laura, cool detective Mark, prominent journalist of effete manners Waldo, and Laura's simpaton fiancé Shelby are the protagonists of a thrilling drama that goes beyond the traditional murder case drawn from the annals of crime, resembling instead a mystery-imbued hallucination that is far from reality.

13:00
Agassi / Komorná
Kongresový sál 935

 Režie: Park Chan-wook
 Jižní Korea, 2016, 145 min.

Třicátá léta, Korea pod nadvládou Japonska. Mladá kapsářka je najata, aby sloužila u bohaté paní, s úkolem přesvědčit ji ke sňatku s cílevědomým podvodníkem a obrátit ji tak o její bohaté dědictví. Plán vychází do té doby, než mezi ženami vzplanou vášnivé city.

The 1930s, Korea under Japanese rule. A young pickpocket is hired as a handmaiden to a rich woman and given the task of convincing her to marry an ambitious fraudster, thereby fleeing her of her ample inheritance. Things go according to plan until the two women begin to discover mutual feelings of passion.

13:00
Romance pro křídlovku / Romance pro křídlovku
Městské divadlo 9D4

 Režie: Otakar Vávra
 Československo, 1966, 86 min.

Jan Hřebejk uvádí

Křídlovka je trubka s teskným zvukem, který jako by se vznášel nad celým lyricky pojatým příběhem první lásky, ohraničené létem a ukončené smrtí hrdinova dědečka. Chlapcův vstup do dospělosti je poznamenán bolestí, kterou s ním jako formující zkušenost prožije díky síle Vávrova poetického stylu i divák.

Jan Hřebejk presents

The wistful call of the bugle rises above this lyrical story of first love, which takes hold over the course of a summer and ends with the death of the hero's grandfather. A sense of anguish marks the boy's coming of age, a formative experience that viewers share as they are swept along by the force of Vávra's poetic style.

13:00
Fuocoammare / Fuocoammare (Požár na moři)
Národní dům 9N2

 Režie: Gianfranco Rosi
 Itálie, Francie, 2016, 108 min.

Pokračování na str. 6

OFFICIAL MAKE-UP ARTIST
51st Karlovy Vary International Film Festival
1-9 July 2016

24/7 ONLINE-SHOPPING DOUGLAS.CZ

Středomořská Lampedusa, pro některé bezpečný přístav, pro jiné pohřebiště. Místní obyvatelé každý den hledí se zámutkem na jednu z největších humanitárních katastrof naší doby. K nezměrnému lidskému neštěstí totiž není možné být netečný.

The Mediterranean island of Lampedusa – for some a safe haven, for others a graveyard. Every day the local inhabitants look on sadly at one of the greatest humanitarian catastrophes of our day. It's impossible to be indifferent to the incalculable human suffering.

13:30

Eva Nová / Eva Nová

Divadlo Husovka 9H2

Režie: Marko Škop
Slovenská republika, Česká republika, 2015, 106 min.

Mistrovský výkon Emilie Vášáryové dává nahlédnout do tíživých stavů stárnoucí ženy, jejíž sesun po šikmé ploše urychlil alkohol. Jako herečka je odepřaná, zavrhl ji i její syn, který kvůli ní podlehl stejnému démonu a rozpadá se mu rodina.

Emília Vášáryová's bravura performance offers a glimpse into an aging woman's oppressive world where alcohol is quickening the process of decline. As an actress she's been written off, and her son blames her for the breakup of his family and for passing on her demons.

13:30

Lucie: příběh jedné kapely / Lucie: příběh jedné kapely

Lázně III 9L2

Režie: David Sís
Česká republika, 2016, 88 min.

Kapela Lucie letos slaví třicet let. Zažila toho hodně a my s ní. Poprvé jsme se potkali s walkmanem zavěšeným na pásku, abychom s ní o mnoho let později šli do opery. Lucie je zkrátka fenomén české hudební scény, který David Sís zachytil v unikátním dokumentu plném nikdy nezveřejněných archivních záběrů.

The Czech band Lucie is celebrating its 30th anniversary this year. We first encountered the group with a Walkman hanging off our belts, only to join them at the opera many years later. In short, Lucie is a phenomenon of the Czech music scene, and David Sís pays tribute to the group in a unique documentary full of never-before-seen archive footage.

14:00

We're Still Together / Pořád spolu

Kino Drahomíra 9K3

Režie: Jesse Klein
Kanada, 2016, 82 min.

Chris už nemůže dál. Spolužáci ho šikají, holky na něj kašlou, s matkou si nerozumí. Když ho napadne tlupa cizích kluků a nečekaně najde zastání u neznámého mladého muže, rád se s ním vydá na cestu.

Chris can't go on. His classmates bully him, the girls don't know he's alive, and his mother doesn't understand him. Attacked by a gang of boys, he unexpectedly finds an ally in a young stranger and thinks maybe they could take off together.

15:00

Toni Erdmann / Toni Erdmann

Městské divadlo 9D5

Režie: Maren Ade
Německo, Rakousko, 2016, 162 min.

„Myslela jsem, že točím drama, ale nakonec se to prodává jako komedie.“ komentovala autorka nečekaně velký úspěch svého filmu u kritiky i u publika. Příběh svérázných pokusů otce obnovit kontakt s dcerou.

“I thought I was shooting a drama, but they're selling it as a comedy,” states the director, commenting on the surprising success of her film with both critics and audiences. The story of the bizarre attempts of a father to reconnect with his daughter.

15:30

S one strane / Na druhé straně

Kino Čas 9C4

Režie: Zrinko Ogresta
Chorvatsko, Srbsko, 2015, 85 min.

Vesna se už dvacet let snaží zapomenout na minulost, která její rodinu kdysi skoro zničila. V jiném městě a pod jiným jménem našla nový život, sama vychovala dvě děti a nyní už je i babičkou.

Jednoho dne ale zazvoní telefon a do jejího života znovu vstoupí otec jejich dětí.

For twenty years Vesna has been trying to forget the past which nearly destroyed her family. In a different town and under a different name she invented a new life for herself; she brought up her two children on her own and now she's a grandmother. Then one day the phone rings and everything changes.

15:30

Swiss Army Man / Švýcarák

Malý sál 923

Režie: Daniel Scheinert, Daniel Kwan
USA, 2016, 95 min.

„Paul Dano a Daniel Radcliffe velmi originálním způsobem dokazují, že životní radosti a strasti se mají sdílet s kamarádem, i za cenu toho, že jeho tělo nejvíce známky života. Téměř.“

Paul Dano and Daniel Radcliffe adopt a highly unusual approach to demonstrate that one should share life's joys and sorrows with a friend, even if his body shows no signs of life. Almost.

16:00

Lampedusa / Lampedusa

Kongresový sál 936

Režie: Peter Schreiner
Rakousko, 2015, 130 min.

Muž a žena. Téměř třicetiletý Zakaria a pětapadesátiletá Giulia se setkávají na ostrově Lampedusa. Minulost, budoucnost, vzpomínky, moře, krajina, vše se

asociativně slévá v precizní černobílou obrazovou složku nekompromisního režiséra.

A man and a woman. Not yet 30, Zakaria meets 55-year-old Giulia on the island of Lampedusa. The past and future, memories, the sea, the landscape – everything associatively merges in the precise black-and-white visual component created by an uncompromising director.

16:00

Barash / Barash

Národní dům 9N3

Režie: Michal Vinik
Izrael, 2015, 85 min.

Seznámení s novou spolužačkou obrací život dospívající Naama naruby. Společně trávené chvíle se pro ni náhle stávají jak únikem před rodinou a povinnostmi, tak impulzem k objevování probouzející se sexuality.

The arrival of a new girl at school turns teenager Naama's life upside down. The time they spend together allows her to escape her family and home commitments, and also to discover her awakening sexuality.

16:30

Los reyes del pueblo que no existe / Králové města duchů

Divadlo Husovka 9H3

Režie: Betzabé García
Mexiko, 2015, 83 min.

Mexická vesnice San Marcos, zcela zatopená vinou výstavby nedaleké přehrady, byla v minulosti domovem tří set rodin. Mrtvolné ruiny opuštěných budov ční k nebi jako smutné pomníky radostné minulosti místa, kde přežila poslední hrstka odvážných obyvatel.

The Mexican village of San Marcos, half submerged thanks to the construction of a nearby dam, was once home to three hundred families. The ghostly ruins of abandoned houses are silhouetted against the sky like solemn shrines to a joyful past. Here only a handful of courageous inhabitants remain.

16:30

A peine j'ouvre les yeux / Když otevřu oči

Lázně III 9L3

Režie: Leyla Bouzid
Francie, Tunisko, Belgie, Spojené arabské emiráty, 2015, 102 min.

V předvečer arabského jara roku 2010, konkrétně jasmínové revoluce v Tunisku, se chce mladičká Farah sama rozhodnout, čemu se bude v životě věnovat. Zdá se, že má tolerantní rodiče a svobodomyslné přátele, ale v obou případech dost tvrdě naráží.

On the eve of Tunisia's Jasmine Revolution during the Arab Spring of 2010, a young woman named Farah feels she has to be the one to decide what to do with her life. She seems to have tolerant parents and open-minded friends but, in both cases, she has to put up a bit of a fight.

Pokračování na str. 7

Thermal

feel like a star

SPA HOTEL THERMAL ****

WELLNESS

V rámci ubytování – inclusive.
Cena pro neubytované – 495 Kč.

- Vnitřní bazén
- Whirlpool
- Fitness
- Kneippův chodník
- Suchá finská sauna
- Parní sauna
- Infrasauna

www.thermal.cz

CHODICILIDE.CZ NA
51. MEZINÁRODNÍM
FILMOVÉM FESTIVALU
KARLOVY VARY
2. 7. – 9. 7. 2016

Jak nevidomí poznávají barvy?

MÁTE JEDINEČNOU PŘÍLEŽITOST TO ZJISTIT!

Kde?
Navštivte nás v našem informačním stánku v centru Karlových Varů naproti hlavní poště

Kdy?
2. 7. - 9. 7. 2016
od 10:00 do 20:00

Kompletní informace o projektu naleznete na
www.chodicilide.cz

Nejčastější překážkou v každodenním životě osob se zdravotním postižením jsou různorodá nedorozumění. Projekt chodicilide.cz se snaží dlouhodobě vzdělávat širokou veřejnost a klade si za cíl tyto bariéry odstraňovat. Přijďte se přesvědčit, že lidé se zdravotním postižením nejsou ničím jiní a prožívají stejné životní situace jako vy sami.

Jak se k vám dostanu?
Můžete pěšky, na kolečkách nebo se nechte nosit na rukou

Proč?
Protože je to správná věc!

CHODICILIDE.CZ

17:00**Ernellák Farkaséknál / Rodinné štěstí****Kino Drahomíra 9K4**Režie: Szabolcs Hajdu
Maďarsko, 2016, 81 min.

Renomovaný maďarský tvůrce přichází s komorní studií dvou rodin, které okolnosti svedou k dočasněmu sdílení prostoru jednoho neobvyklého bytu. Nezávislý snímek, který vyniká vynalézavou inscenací, precizním vykreslením povah a hereckými výkony, jež se zadrou pod kůži.

The renowned Hungarian filmmaker has come out with an intimate study of two families thrown together by circumstance to temporarily share an unusual apartment. This independent movie – outstanding for its inventive production, precisely limned characters, and performances that get under the skin – draws faithfully on the work of Casavetes and Bergman.

18:30**Boi Neon / Neonový býk****Kino Čas 9C5**Režie: Gabriel Mascaro
Brazílie, Uruguay, Nizozemsko, 2015, 101 min.

Honáci, rodeo, transporty býků z místa na místo, chov vzácných koní – kolem těchto činností se pohybují hrdinové filmu a jejich příběhy se složitě proplétají. Nejde vždy jen o drsné muže, kovboj Iremar se touží stát krejčím a šít módní šaty pro ženy...

Cowpokes, rodeos, transporting bulls from place to place, breeding prize horses – these are the activities that engage the movie's protagonists as their stories intertwine in complex fashion. It's not always just about tough guys; cowboy Iremar dreams of becoming a tailor and sewing fashionable clothes for women...

18:30**Bacalaureat / Zkouška dospělosti****Malý sál 924**Režie: Cristian Mungiu
Rumunsko, Francie, 2016, 127 min.

Jako lékař a občan se Romeo těší účtě obyvatel malého města v Transylvánii. Jeho pověst se začne hroutit, když se ve snaze zajistit nadané dceři lepší budoucnost zaplete do řetězce služeb a protislužeb a ztratí tvář i před svou rodinou.

As a doctor and citizen, Romeo enjoys the respect of the inhabitants of a small town in Transylvania. But his reputation begins to disintegrate when, in an effort to secure a better future for his talented daughter, he gets caught in a chain of quid pro quos and loses face with his family as well.

18:30**The Man with the Golden Arm / Muž se zlatou paží****Městské divadlo 9D7**Režie: Otto Preminger
USA / USA, 1955, 119 min.

Frank Sinatra v životní roli coby Frankie Machine, vyhledávaný pokerový dealer, který se po návratu z vězeňské odvykačky snaží začít znovu. Další soubor, na který Preminger vyzval cenzurní orgán, tentokrát na svou dobu mimořádně odvážným zobrazením drogové závislosti.

In the role of a lifetime, Frank Sinatra plays Frankie Machine, a much sought-after poker dealer who wants to start over after a stint in the joint. Another installment in the battle Preminger waged against the censors, in this instance an exceptionally bold (for its time) depiction of drug addiction.

19:00**The Sky Trembles and the Earth Is Afraid and the Two Eyes Are Not Brothers / Nebesa se chvějí a země se bojí a oko oku bratrem není****Kongresový sál 938**Režie: Ben Rivers
Velká Británie, 2015, 98 min.

Snímek jednoho z nejzajímavějších experimentálních režisérů nás zavádí do marocké pouště na natáčení filmu Olivera Laxe *Mimózy*, abychom se posléze ocitli v příběhu samotného Bena Riverse a končili otázkou, co je realita a co filmová iluze.

This feature from one of the most intriguing experimental directors working today takes us to the Moroccan desert where director Oliver Laxe is making his movie *Mimosas*, but later we find ourselves in Ben River's own story, and end up asking about the nature of reality versus cinematic illusion.

19:00**Intouchables / Nedotknutelní****Národní dům 9N4**Režie: Olivier Nakache, Éric Toledano
Francie, 2011, 112 min.

Zámožný kvadruplegik pořádá ve svém honosném zámku konkurz na nového osobního asistenta. Co se ale stane, když se sobě vlastní lhostejností odmítne několik kvalifikovaných ošetřovatelů a lukrativní místo překvapivě svěří žoviálnímu chlapíkovi z předměstí, který od něj chtěl jen razítko pro pracák?

A wealthy quadriplegic needs a new personal assistant, and so he organizes a series of job interviews at his luxurious mansion. But what happens when, indifferent to his own well-being, he rejects several qualified caretakers and surprisingly hands the lucrative position over to a jovial guy from the suburbs who only came to ask for a stamp to satisfy the unemployment office?

19:30**Ztraceni v Mnichově / Ztraceni v Mnichově****Divadlo Husovka 9H4**Režie: Petr Zelenka
Česká republika, 2015, 105 min.

Nebyla náhodou mnichovská dohoda v roce 1938 diplomatickým vítězstvím? Filmový štáb by o tom v originální komedii Petra Zelenky rád točil, na place jej ale stihá jedna katastrofa za druhou,

včetně alergie hlavního herce na papoušky.

Wasn't the 1938 Munich Agreement actually a diplomatic victory? In Petr Zelenka's original comedy, a movie crew is trying to shoot some footage but one catastrophe after another prevents them, including the lead actor's allergy to parrots.

19:30**Lokatorki / Nájemnice****Lázně III 9L4**Režie: Klara Kochańska
Polsko, 2015, 30 min.

Tricetiletá Justine si koupí ve veřejné aukci byt, ale stěhování ji zkazí fakt, že předchozí nájemnice se nehodlá svého příbytku tak snadno vzdát.

Thirtysomething Justine buys an apartment at auction but she is thwarted from moving in by the previous tenant, who has no interest in giving up her abode so easily.

Turizam! / Turistika!Režie: Tonči Gačina
Chorvatsko, 2016, 51 min.

Počátkem léta se na pobřeží Jaderského moře rozbíhají přípravy na turistickou sezonu, které ve své preciznosti připomínají ladění motoru před startem formule 1.

Early summer on the Adriatic coast is humming with preparations for the tourist season, their precision reminiscent of the tuning of engines before the start of a Formula 1 race.

20:00**All Eyes and Ears / Vidět a naslouchat****Kino Drahomíra 9K5**Režie: Vanessa Hope
Čína, USA, 2015, 90 min.

Hlavními postavami dokumentu Vanessa Hope, jsou bývalý americký velvyslanec v Číně Jon Huntsman, jeho adoptovaná čínská dcera Gracie a známý aktivista Čchen Kuang-čcheng, kteří se vyjadřují k problematice současných americko-čínských vztahů.

The main figures in Vanessa Hope's documentary are former American ambassador to China Jon Huntsman, his adopted Chinese-American daughter Gracie, and well-known activist Chen Guangcheng, each of whom addresses the issue of contemporary American-Chinese relations from a different angle.

20:00**The Land of the Enlightened / Země osvětlených****Kinosál B 955**Režie: Pieter-Jan De Pue
Belgie, Irsko, Nizozemsko, Německo, Afghánistán, 2016, 87 min.

Afghánské dítě ví, že nášlapná mina může být i drahým zbožím. Pokud ji opatrně vykopete, je možné ji výhodně prodat. Gang dětí takto tráví svůj volný

Pokračování na str. 8

Thermal ► Poštovní Dvůr 3,3 kilometru

Vyražte do kina po svých a společně s Nadací ČEZ pomozte lokálním charitativním organizacím

S **mobilní aplikací EPP** od Nadace ČEZ a Skupiny ČEZ, generálního partnera MFF Karlovy Vary, pomáháte pohybem.

Ať už s telefonem přešlapujete ve frontě na vstupenky, hledáte místo v kinosále nebo přebíháte mezi projekcemi, sbíráte body. Ty pak můžete věnovat například Obecně prospěšné společnosti KOTEC, Sdružení ochrany přírody a krajiny DROSERA nebo organizaci Služby pro rodinu. Nadace ČEZ projekty na základě dosažených bodů následně finančně podpoří.

Stáhněte si zdarma aplikaci EPP do svého telefonu.

www.pomahejpohybem.cz

NADACE ČEZ

SKUPINA ČEZ

čas v zemi a krajině, jež je drsná a krásná zároveň.

Afghan children know that a landmine can be a valuable find. If you can carefully dig it out, you can sell it at a profit. A gang of kids spend their free time doing just that in a country whose landscape is both harsh and hauntingly beautiful.

21:30

Belgica / Belgica

Kino Čas 9C6

Režie: Felix van Groenigen
Belgie, Francie, 2016, 126 min.

Bratři Frank a Jo se sice dlouhá léta neviděli, o to intenzivnější vztah ale navážou poté, co Frank začne pracovat v Joově baru. Belgica se rychle stává vyhlášeným klubem, kde je v temné noci možné zapomenout na všechny strasti života.

Brothers Frank and Jo haven't seen each other for years but they become much closer when Frank starts working in Jo's bar. Belgica fast becomes a club for the in-crowd where all life's troubles are quickly forgotten in the dark of night.

21:30

Ma Loute / Líná zátoka

Malý sál 927

Režie: Bruno Dumont
Francie, Německo, 2016, 112 min.

Léto 1910. Rybářská rodina Brufortových a zdegenerovaná buržoazní rodina Van Peteghemových se nečekaně protnou, když mezi jejich dětmi vznikne mi-

lostný román. V okolí jejich domovů současně dochází k vraždám, což nelibě nese nechvalně proslulý inspektor Machin.

Summer 1910. The Brufort fishing family and the degenerate bourgeois Van Peteghems are suddenly forced upon one another when their children fall in love. Meanwhile, someone's been going around murdering people in the vicinity, which doesn't please the notorious inspector Machin one iota.

21:30

Blue Velvet / Modrý samet

Městské divadlo 9D8

Režie: David Lynch
USA, 1986, 120 min.

Tricet let uplynulo od chvíle, kdy diváci poprvé přijali pozvání Davida Lynche k návštěvě městečka Lumberton a ke společnému prožití temné výpravy za neposkvrněné fasády rodinných domků amerického maloměsta.

Thirty years have passed since viewers accepted David Lynch's invitation to visit Lumberton and follow him on a dark excursion behind the spotless exteriors of the family houses of small-town America.

22:00

Aaaaaaaah! / Aaaaaaaah!

Kongresový sál 93A

Režie: Steve Dram
Velká Británie, 2015, 80 min.

Zdá se vám, že se člověk dostal mnohem dále než opice? Tento film, který

sází na drakonický humor a krvavé gagy a v němž lze porozumět všemu, aniž by postavy pronesly jediné zřetelné slovo, vás vyvede z omylu.

Does it seem like people have come much further than apes? If so, this film will disabuse you of that faulty notion, with its liberal use of over-the-top gore, gross-out gags, and dialogue that's surprisingly understandable considering that the characters don't speak one recognizable word.

22:00

Café Society / Café Society

Národní dům 9N5

Režie: Woody Allen
USA, 2016, 96 min.

Bobby je zakřivený mladík, který zamíří do Hollywoodu poznat svět, což ho stojí srdce i nevinnost. Poučen nástrahami života se vrací do New Yorku, kde se stává žoviálním světákem v čele nechvalně proslulého podniku.

Bobby is a timorous young man who's headed out to Hollywood to get to know the world. After graduating from the school of hard knocks, he returns to New York and becomes a convivial man about town as the manager of a notorious establishment.

22:30

Abluka / Šílenství

Divadlo Husovka 9H5

Režie: Emin Alper
Turecko, Francie, Katar, 2015, 117 min.

Vězeň Kadir si vykupuje svobodu vstupem do skryté protiteroristické buňky. Jeho touha obnovit rodinné vztahy se v mašinerii systémového násilí mění v paranoickou noční můru.

Prisoner Kadir secures his freedom by agreeing to join a secret antiterrorist cell. Confronted with the machinery of systematic violence, his desire to renew family relationships becomes a paranoid nightmare.

22:30

Hasta la vista / Hasta la vista!

Kino Drahomíra 9K6

Režie: Geoffrey Enthoven
Belgie, 2011, 115 min.

Sympatická tragikomédie volně inspirovaná životem Asty Philpot, jeho výlety do bezbariérového nevěstince ve Španělsku a prosazování placeného sexu coby legitimního způsobu, jak mohou handicapovaní lidé uspokojovat své sexuální potřeby.

Fictitiously elaborating on Asta Philpot's real-life trips to a wheelchair-accessible Spanish brothel and his advocacy of prostitution as one sexual-expression option for the disabled, *Come As You Are* is a likable seriocomedy with assured direction.

22:30

L' Hermine / Talár

Kinosál B 956

Režie: Christian Vincent
Francie, 2015, 98 min.

Michel Racine je ve svém působišti znám jako přísný soudce, zásadně uděluje tresty od deseti let výše. Mezi kolegy je neoblíbený a o nic víc sympatií nebudi ve svém soukromí. Jednoho dne v něm ale jedna z přísedících u procesu s mužem obžalovaným z vraždy vyvolá vzpomínky a probudí v něm netušené city.

Michel Racine is notorious in his place of work as a strict judge who on principle hands out sentences of a minimum of ten years. His colleagues dislike him and he fails to win anyone's affection in his private life. One day, however, one of the female jurors in the trial of a man accused of murder conjures up the past and awakens in him emotions of which he was unaware.

22:30

Julian / Julian

Lázně III 9L5

Režie: Julia Furer
Švýcarsko, 2015, 20 min.

Vyhlička na blížící se konec často vede k ohlédnutí se za životem. V emocemi protkaném dokumentu režisérky Julie Furerové zbývají výrobci cembal Julia-novi přesně dva měsíce, během nichž je třeba vyrobit nejen poslední nástroj, ale také vyrovnat se s minulostí.

The prospect of the approaching end often leads us to look back on our lives. In director Julia Furer's emotion-packed documentary, harpsichord maker Julian has exactly two months left, during which time he must make his last instrument. But he must also come to terms with the past.

Diorama / Dioráma

Režie: Clemens Pichler
Německo, 2015, 28 min.

Stejně jako při pohledu na dioráma se i v tomto filmu stírá rozdíl mezi realitou a její pouhou nápodobou. Kolja a Rocio se rozešli a pokus o rekonstrukci vztahu se rychle mění v surreálnou pouť nejen vzpomínkami, ale i vizemi, co se mohlo stát, kdyby...

Just like when viewing a diorama, this picture blurs the line between reality and its mere imitation. Kolja and Rocio broke up and an attempt to reconstruct their relationship quickly changes into a surreal journey through memories that provoke visions of what might have been...

O noapte în Tokoriki / Noc v Tokoriki

Režie: Roxana Stroe
Rumunsko, 2016, 18 min.

Geanina slaví narozeniny a nic nenasvědčuje tomu, že by jí večer s rodinou, přítelem a kamarády mělo něco zásadně narušit. Diskohity se stávají soundtrackem a zároveň komentářem k malé milostné tragédii.

Geanina is celebrating her birthday and there is no indication that anything is about to fundamentally disrupt this evening with her boyfriend, family, and friends. Disco hits function as the soundtrack, while also providing commentary on the little love tragedy playing out at the Disco Tokoriki celebration.

23:59

Bone Tomahawk / Kostěný tomahawk

Kino Čas 9C7

Režie: S. Craig Zahler
USA, 2015, 134 min.

Divoký západ, několik maskulinních svérázů, záchranná mise za unesenou ženou a indiánský kmen troglodytů holdujících kanibalismu. To jsou hlavní ingredience westernové dobrodružné jízdy, představující na proteiny výživný koktejl, který se nevyhýbá násilí.

The Wild West, a few tough guys, a rescue mission to bring back a kidnapped woman, and an Indian tribe of troglodytes who like to indulge in cannibalism. These are the main ingredients of a Western adventure ride featuring a protein-infused cocktail that embraces violence.

23:59

The Greasy Strangler / Mastnej škrtič

Malý sál 928

Režie: Jim Hosking
USA, 2016, 93 min.

Když se zadrhává vztah otce a syna, musíte ho pořádně promazat. A to do slova. Co když je ale váš otec brutální vrah jménem Mastnej škrtič? A zároveň vám kuje do vaší nové holky? A má gigantický penis?

When a father-and-son relationship gets stuck, just apply a liberal dose of grease. Literally. But what if your dad is a brutal murderer nicknamed the Greasy Strangler? And what if he also tries to interfere with your new girlfriend? And what if he has a gigantic penis?

RENTAL

DSLR

kamery

objektivy

světla

grip

Biofilms rental offers wide range of photographic, DSLR & semi-professional film equipment, lighting and sound recording for rent. Biofilms rental is located in Prague 7, Letná. Service is available 24/7.

ALEXA MINI

6K+

480fps

51200 ISO

Biofilms pronajímá fotografickou a kamerovou techniku včetně objektivů, příslušenství, filmového osvětlení a gripu pro profesionální kameramany, fotografy a DSLR filmaře. Biofilms půjčovna má příznivé ceny a nabízí jedinečné zkušenosti s nejnovější technikou, která je na 51. ročníku KVIFF zastoupená kamerami ARRI (Alexa Mini), RED (Epic Dragon, Dragon RAVEN), Sony (FS7, FS700, A7sII, A7RII) a dalšími. **Pro více informací navštivte web www.biofilms.cz.**

BIOFILMS
Cameras, Lenses, Lighting & Grip Rental

SWISSDENT DENTAL COSMETICS

CRYSTAL Repair & Whitening Toothcream

MADE IN SWITZERLAND

Bez dokonalých zubů se hvězdou nestanete

51st Karlovy Vary International Film Festival 1-9 July 2016

SWISSDENT partner festivalového Instagramu

Bělící zubní kosmetika a zubní kartáčky SWISSDENT v prodeji v síti prodejen PROFIMED, ve vybraných ordinacích zubních lékařů, lékárnách, dm drogeriích a na www.profimed.cz

FESTIVALOVÉ HLÁŠKY

Co řekly Festivalovému deníku, na tiskovkách nebo na plátnech v setmělých kinosálech vaše oblíbené hvězdy?

„Oh man, that's fucking huge!“

Jamie Dornan při vstupu do Velkého sálu, kde uvedl slavnostní světovou premiéru filmu *Anthropoid*.

Foto: Petr Houšek

Foto: KVIFF

„Kámo, jestli neznáš Jurský park, tak víš hovno.“

Mladík Hank ve *Švýcarsku* školí multifunkční mrtvolu Mannyho v popkultuře.

„Čeští hrdinové, jejich reálné předobrazy, riskovali všechno, aby pomohli vzepřít se zlu a bojovat za pravdu a svobodu, proti fašistům. Tohle je jediné, co o Lence víme, a podle mě to bohatě stačí.“

Anna Geislerová o roli odbojáčky a Gabčíkovy partnerky Lenky Fafkové ve filmu *Anthropoid*

Foto: Milan Halíček

Foto: KVIFF

„Někdy to byla dost haluz, vpravit se po letech do kůže roztěkaného výrostka. Občas jsem tou holkou měla chuť pořádně zatřepat a říct jí: No tak, to bude dobrý, klídek!“

Irská herečka **Seána Kerslake** to s postavou „Šílené Mary“ ve snímku Darrena Thorntona *Rande pro šílenou Mary* vážně neměla nejjednodušší.

„Kde jinde se to děje na světě, že by s někým odmítli hrát fotbal? Celá petice proti FC Roma mi přišla jako docela dobrá metafora toho českého, knedlíkového rasismu. Protože jak rádi říkáme, mně cikáni nevaří, ale...“

Režisérka **Rozálie Kohoutová** o dokumentu *FC Roma*, který natočila s **Tomášem Bojarem**.

Foto: KVIFF

Foto: KVIFF

„Život je komedie napsaná sadistou.“

Bobby (Jesse Eisenberg) se v nové allenovce *Café Society* pokouší definovat mnohé.

„Tou dobou jsem dokázal zadržet dech déle než na tři minuty, dneska bych dal asi tak minutu. A přímo tady před vámi ještě méně.“

Jean Reno o natáčení kultovní *Magické hlubiny*, kdy se potápěl do hloubky třiceti metrů.

Foto: Petr Houšek

Foto: KVIFF

„Režiséři z nastupující generace mají bezesporu talent, zatím ale nenatočili nic, co by nás starší smetlo. To, že se pomalu prosazují na festivalech, není nic převratného, vždyť třeba Zelenka se Slámou vyhráli Rotterdam. Ale samozřejmě to může přijít, někdo vyhraje Cannes a strhne tím lavinu.“

Jan Hřebejk o nastupující generaci mladých českých filmařů

„Jaký pivo piješ?“

„Heineken.“

„Heineken? S tou sračkou jdi do prdele! Pabst Blue Ribbon!“

V *Modrém sametu* dokázal **David Lynch** udělat reklamu hned několika značkám piva najednou. V roce 1986! Průkopník! Kdo nezná legendární scénu psychopatického **Franka (Dennis Hopper)** s příliš zvědavým **Jeffreym (Kyle MacLachlan)**, jako by nebyl (v kině).

Foto: KVIFF

Foto: Marek Douša

„Na Media party ve Varech začal hořet gril s jídlem, zasahovali hasiči. Nic horšího se novinářům na tomhle festivalu opravdu stát nemohlo.“

Z redakce Festivalového deníku, která se s vámi tímhle číslem loučí.

Těšíme se zase za rok!

Hlavní partner
51. MFF Karlovy Vary

RWE

uvádí

innogy

novou energii
českého filmu

Anděl Páně 2

foto archiv ČT

V kinech od prosince

Jako RWE jsme byli hrdí, že můžeme být součástí Vašich životů. Chceme být dobře připraveni na budoucnost, a proto jdeme o krok dále. Měníme se z RWE na innogy.

www.rwe.cz

ROZHOVOR

OULAYA AMAMRA A DÉBORAH LUKUMUENA ZÁŘÍ V DRAMATU Z PAŘÍŽSKÉ PERIFERIE

BOŽSKÝ ZÁZRAK Z PŘEDMĚSTÍ

Božské jsou prvotinou pětatřicetileté Francouzky HOUDY BENYAMINY, která v Cannes vyhrála Zlatou kameru pro nejlepší debut. Dospívající Dounia vyrůstá v chudobě a spolu s kamarádkou Maimounou sní o penězích a svobodě. Dounia věří, že si polepší, pokud bude pracovat pro místní dealerku drog Rebecca. Současně se v ní ale probouzí cit k tanečnickovi Djiguiovi. Douniu, která v *Božských* doslova nesleze z plátna, sehrála režisérčina mladší sestra Oulaya Amamra, její kamarádku pak Déborah Lukumuena.

Šimon Šafránek

Oulayo, jak těžké bylo nechat se režírovat vlastní sestrou?

Bylo to docela drsné. Jsem spíš holčičí typ, nejsem taková ranařka jako Dounia, která umí boxovat anebo jezdit na skútru. To já chodila na balet, který jsem musela na chvíli přerušit. Šla jsem na normální konkurs, kde nás byly tři tisíce, a Houda si mě přesto vybrala. Ale tím to neskončilo, musela jsem si dokázat, že na to skutečně mám. Nemohla jsem ji zklamat, vždyť na tom projektu strávila deset let. Vedle toho jsem měla obavy, aby se nepokazil náš vztah: když je Houda na place, nezná bratra, natožpak sestru – je na všechny stejně tvrdá. Nakonec jsme si ale ještě blíž než předtím.

Déborah, jak jste se k *Božským* dostala vy?

Studovala jsem na univerzitě literatury, jenže pak mě to přestalo bavit a moc jsem nevěděla, co se sebou. A pak jsem objevila televizní seriál *Tudorovci*. Zaujala mě látka, ale taky ti herci. Vypisovala jsem si repliky a zkoušela si je předčítat a přehrávat. Potřebovala jsem ale samozřejmě, aby se na mě podíval někdo cizí. Hledala jsem konkursy a našla inzerát produkce *Božských*, že hledají pět protagonistů a mezi nimi taky vyšší

a vlnadnou dívku, která nemusela mít příliš zkušeností. Poslala jsem jim e-mail a v konkursu mě vybrali.

Co vás na příběhu zaujalo?

Oulaya: Ten vztek, který cloumá Douniou, válečnici! *Božské* jsou vyloženě feministický film, v dobrém slova smyslu. Jdeme proti klasickým filmovým klišé, kdy gangsteři musejí být kluci. Vždyť je rok 2016! U nás jsou gangsterky, ty drogy taky dealuje holka. I když jde tím pádem spíš o antihrdinky, jsou to silné, nezávislé ženy.

Déborah: Je pro mě důležité, že jsme takový film natočily. Tyhle postavy vážně nemusejí hrát donekonečna jenom chlapi.

Božské jsou intenzivním městským dobrodružstvím. Kdy vám při natáčení bylo nejveseleji?

Oulaya: Určitě v té scéně, kde máme kouřit trávu. Poprvé si zapalujeme brko a máme se u toho pak smát. Žádnou marihuanu jsme sice neměly, ale ten den jsme se dokázaly smát na celé kolo od rána do večera. Bylo to opravdové, i ve štábu si mysleli, že na něčem svištíme.

Jde o vaše první velké role. Co jste se na *Božských* naučily?

Oulaya: Když jsme začínaly, bylo

Mladé herečky Déborah Lukumuena (vlevo) a Oulaya Amamra přijely uvést snímek *Božské*.

mi devatenáct, cítila jsem se jako dítě. S Douniou jsem dost vyspěla. Navíc jsem před natáčením vážně onemocněla a ta postava mi svým životním optimismem a neuvěřitelnou silou hrozně pomohla. Bylo to skutečně náročné, málem jsem umřela.

Oulayo, studujete divadlo. Jak ho vnímáte oproti filmu?

Divadlo je pro mě skutečně láskou číslo jedna, tam zažívám pocit, kdy hledím na lidi a nikam se nemůžu schovat, všechno probíhá tady a teď. Film je něco jiného, tam o ten aktuální moment nejde, k ruce máme stříh, postsynchrony...

V Cannes jste vyhrály Zlatou kameru za nejlepší debut. Změnil vám úspěch život?

Oulaya: Samozřejmě, naši práci teď konečně někdo vidí. Šly jsme na to odspoda, s filmem z předměstí. A uspěly jsme. Ten pocit, že je úspěch možný, je pro nás ohromně důležitý.

Déborah: Posiluje nás to a těšíme se do další práce. Rozhodně nechceme někde čekat, až si nás všimnou. Dostaly jsme šanci, využily ji a musíme jít dál. ■

REPORTÁŽ PSANÁ NA OPLATCE

MLADÍ PRODUCENTI: TVOŘÍME SÍŤ

Vlk z královských Vinohrad, Pustina, Polednice, FC Roma.

V programu letošního ročníku opět najdete filmy, jež produkovali mladí, sebevědomí producenti, kteří pracují leckdy trochu jinak, než je zvykem. Někteří na to nemají vůbec žádné školy, další těží z kontaktů nabraných na FAMU. Málokdy pracují sami. Jejich společný jmenovatel je úplně jasný – Kooperace. My jsme se se třemi z nich sešli, aby nám řekli, jak se konstruuje úspěšný festivalový biják.

Jan Škoda

Třeba **Matěj Chlupáček**. Ve svých osmnácti letech natočil drama *Bez doteku*, založil produkční společnost **Barletta** a teď ve svých dvaadvaceti má v soutěžní sekci Na východ od Západu drama *Polednice*. To tentokrát zaštilil jako producent, jeho spolupracovník Michal Samir napsal scénář a debutant Jiří Sádek film režíroval. Dohodli se úplně pragmaticky, na striktním označení pracovní role vlastně nezáleželo. „Jiří přišel s nápadem udělat *Polednici*, když jsme mu řekli, že chceme dělat horor ve dne. V té době zrovna fond vypsal grant na debut do pětatřicetileté, což jsme já ani Michal nesplňovali, tudíž režíroval Jiří,“ vypráví Chlupáček. Netají se tím, že v případě *Polednice* šlo do scénáře až po distribuci o produkční

Pavla Kubečková stihla na festivalu dokumenty *Probdělé noci* a *Fuocoammare* (Požár na moři). Matěj Chlupáček stihá sekci *Horizonty*.

projekt podle amerického modelu – tedy o žánrovku, která není v rukou režiséra, ale producenta.

Lov na Geislerovou

Ostatně i hlavní hvězda, Anna Geislerová, označovala trojici tvůrců jako „kerbera“. „Byli jsme tam tři, role se stíraly, pro Aňu to určitě byla neznámá věc. Já si ale stojím za tím, že z našeho stanu nikdy nevyšel nejednotný pokyn,“ dodává. Geislerová byla přitom další součástí produkčního plánu, dokonce tím úplně nejdůležitějším.

„Od začátku jsme to psali pro Aňu, ona tady ve své věkové kategorii nemá konkurenci. Distributor také podmínil svůj finanční vstup tím, že do toho půjde ona. To ale nevěděla; nechtěl jsem, aby to jakkoliv ovlivňovalo její rozhodnutí, zda v tom filmu hrát, nebo ne,“ říká Chlupáček.

Na shánění peněz měli potom Chlupáček se Samirem čtyři měsíce. „Neměli jsme čas, žlutla nám pole. Vlastnil jsem asi pět hektarů, kde jsme točili,“ popisuje producent. Dvanáctimilionový rozpočet

potom pokryly RWE, HBO, Falcon a další koproducenti, do kina přišlo sedmdesát tisíc lidí a film se podle tvůrců zaplatil. Chlupáček, který nevystudoval žádnou filmovou školu, chystá se Samirem další projekty – bude třeba spolurežisovat další řadu *Terapie*. „Hrozně mě baví třeba Borderline Films. Neřeší se, kdo to režíruje. Prostě jdete na dobrý film od nich.“

Tři roky života

Třicetiletá producentka **Pavla Kubečková** ze společnosti **Nut-**

produkce se svým kolegou, devětadvacetiletým **Tomášem Hrubým**, také vytvářejí síť profesionálů. Většinu z nich nabrali už při studiu na FAMU. „Je to princip, na kterém pracujeme. Chceme si vybudovat síť scenáristů, režisérů i dalších, s nimiž chceme pracovat dlouhodobě. Vztahy se budují už na škole, což je podle mě největší výhoda FAMU. Potkáte tam lidi se stejným pohledem na svět. My tam mimo jiné potkali skvělé dokumentaristy,“ míní Kubečková.

S Nutprodukcí letos vzali festival útokem. Představili tady dva díly seriálu *Pustina*, který vytvořili s HBO, a dokument *FC Roma*, do nějž kromě zmíněné kabelové televize vstoupil i Státní fond kinematografie. Právě na *Pustině* dělali se svým dvorním scenáristou Štěpánem Hulíkem, s nímž pracovali i na veleúspěšném *Horícím keři* Agnieszky Holland. „*Pustina* pro mě představovala ohromnou výzvu a tři roky života. Po *Keři* jsme chtěli udělat něco jiného, současného, co bude navíc vycházet z postav. Přesně ve stylu quality TV,“ popisuje Hrubý.

„Navíc jsme si uvědomili, že televize nás fakt baví,“ dodává Kubečková. „U *Pustiny* jsme fungovali jako iniciátoři projektu – vymysleli jsme se Štěpánem první námět a ten poslali HBO. Líbilo se jim to, tak jsme začali psát. Mysleli jsme, že nám to zabere rok, ale jak říká Tomáš, bylo to trochu složitější,“ doplňuje producentka.

Právě Pavla má nejraději hraní projekty na pomezí dokumentu a hraného filmu, které posouvají filmovou řeč. *FC Roma* byla specifická tím, že pro ni vybrala dva režiséry. „Na začátku jsem se bála, že se přístupy Rozálie Kohoutové a Tomáše Bojara budou tlouct, nakonec se ale na-prosto organicky propojili. Nechtěli jsme dělat angažovaný antirasistický film, spíš plastický obrázek života v severních Čechách,“ dodává. A její další cíl? Velká evropská koprodukce. Při pohledu na filmografii Nutprodukce cítíte, že nebude daleko. ■

SLAVNOSTNÍ ZAKONČENÍ

ALLENova RETRO KOMEDIE

V Cannes zahajoval, ve Varech zakončuje. To je osud *Café Society*, nejnovějšího snímku amerického režiséra **WOODYHO ALLENA** ze zlatého období Hollywoodu a nočních podniků, kde hraje jazz až do svítání.

Šimon Šafránek

Woody Allen v osmdesátí letech nehodlá slevovat ze svého dábel-ského pracovního tempa, kdy natáčí alespoň jeden snímek ročně. Má na svém kontě téměř padesátku celovečerních filmů a pořád jimi dokáže bavit fanoušky na celém světě. A to přesto, anebo možná právě proto, že většina jeho komedií vychází z podobných rámců, v nichž se ženatí a vdané zaplétají mimo manželství a naivní dívky propadají kouzlu mocných mužů.

Café Society se odehrává ve třicátých letech na obou pobřežích Spojených států. Nesmělý neurotický kluk Bobby (skvělý Jesse Eisenberg) přijíždí ze zaplivaného Bronxu na zkušenou do oslnivého Hollywoodu, kde jeho strýc Phil (Steve Carell) provozuje hereckou agenturu. Bobbyho okamžitě uhrane strejdova sekretářka Vonnice (Kristen Stewart), která ovšem vidí svou budoucnost jinde. Bobby pak radši ujíždí zpátky domů, do New Yorku, a pomáhá svému tvrdáckému bratrovi vybudovat noční podnik, kde se potkávají

 Woody Allen a jeho kameraman Vittorio Storaro při natáčení *Café Society*

newyorští politici, gangsteři a modelky.

Přirozená krása

„Chtěl jsem udělat filmový román,“ svěřil se Allen časopisu *The Hollywood Reporter*, „o vztazích uvnitř rodiny, o hrdinovi a jeho lásce. Díky tomu pak je Allen ve filmu přítomný, i když nikoli na plátně – namluvil totiž vypravěče příběhu, jehož inspiraci našel ve

svém mládí. „Když jsem jako šestnáctiletý u filmu začínal, chodil jsem do kanceláří podobných agentů,“ vzpomínal Allen, „zdálo se mi být hrozně mocní. Jednou jsem vyrazil do Kalifornie do slavné talentové agentury Williama Morrisa. Na recepci seděla krásná slečna a já jsem si pomyslel: Proboha, ona je stejně nádherná jako ty filmové hvězdy,“ vzpomínal Allen. Když hledal herečku pro

postavu své půvabné sekretářky, vybral Kristen Stewart, která úspěšně zvládla přerod z dětského idolu (*Twilight série*) do protagonistky vážných, dramatických rolí. *Café Society* je pro ni jedna z prvních komediálních příležitostí. „Nevěděl jsem, jestli to zvládne,“ popsal Allen pro americký týdeník *Variety*: „Riskli jsme to,“ tvrdí režisér s tím, že žádný díl *Twilight* nikdy neviděl a ani netu-

 Hlavní role v *Café Society* dostali Kristen Stewart a Jesse Eisenberg

šil, jak je představitelka Belly Swan populární. „Má v sobě takovou přirozenou krásu. Vypadá, jako kdyby skutečně přijela ze statku, odněkud z té Nebrasky. A když ji později načančáme, zvládne to bezchybně – umí nosit dlouhé náušnice a kožesinu a vypadá parádně.“ Allen ovšem zároveň říká, že nikdy nebyl vysazený na přeby- tečné líčení. A o hercích nakonec v Cannes mluvil tak, že „byli na- jatí, aby řekli své dialogy“.

Pokrok nezastavíš

Café Society je každopádně Allenův vizuálně nejkouzelnější film za hodně dlouhou dobu. Může za to kameraman Vittorio Storaro (*Apokalypsa, Poslední císař*), jenž se s Allenem na place potkal poprvé – a bylo to také poprvé, kdy Allen točil digitálně. „Digitál je

součástí pokroku, který nelze zastavit,“ řekl v Cannes matador Storaro: „Jsem členem mnoha filmových akademií, takže vidím fůru filmů a většina z nich dnes vypadá dost podobně. Proč? Protože digitální kamery jsou tak citlivé, že vám dovolují natáčet v jakýchkoli podmínkách a prostředích, ale už nepřemýšlíme nad tím, že by každý film měl mít specifické světlo.“ Allen se Storarom naopak v *Café Society* dosáhli velmi specifického dojmu a vytvořili tak jeden z nejpěknějších filmů roku. Pokud se na něj nedostanete ve Varech, od 22. září si na něj můžete skočit do kina. ■

CAFÉ SOCIETY

9. 7. 22.00 Národní dům

GASK — GALERIE STŘEDOČESKÉHO KRAJE
 GALLERY OF THE CENTRAL BOHEMIAN REGION
 BARBORSKÁ 51—53 / KUTNÁ HORA

STÁLÁ EXPOZICE STAVY MYSLI / ZA OBRAZEM (19. A 20. STOLETÍ) / PROMĚNNÉ VÝSTAVY / KULTURNÍ LÉTO V GASK – VENKOVNÍ KONCERTY A PŘEDSTAVENÍ / HERNY PRO DĚTI (LEZECKÁ STEZKA A KULIČKOVÁ DRÁHA, MEGA KOSTKY A DALŠÍ) / KAVÁRNA, DESIGNSHOP / PRONÁJMY PROSTOR (BAROKNÍ REFEKTÁŘ A LÁZNĚ, ŠTÁBNÍ DŮM, ZAHRADY...)

GASK — GALERIE STŘEDOČESKÉHO KRAJE V KUTNÉ HOŘE

WWW.GASK.CZ

Středočeský kraj

**SOUČASNÉ A MODERNÍ UMĚNÍ
V RANĚ BAROKNÍCH PROSTORÁCH**

Letošní filmy posadily publikum na zadek – a závěr festivalu je zvedl ze sedadel.

FESTIVALOVÉ SAFARI

LOVECKÁ SOUTĚŽ DENÍKU SKONČILA

Na začátku byl náš zvěřinec kompletní. Dnes mají plyšáci nové majitele, kteří dostali i dárky na kolo od firmy Specialized.

Jak to dopadlo s kuřetem? Dozvíte se na našem Facebooku a Twitteru

KVIFF KMENY

ZACOPÁNKOVANÉ LANĚ

Není radno zaplést se se zapletenými. Mohlo by to nakonec vydat na pořádnou zápletku třeba o tom, jak rozplést záhadu krokodýlího copu.

Kateřina Farná

Copy potkáte na každém festivalovém rohu.

Copánkový guru, pražský kadeřník Tadeáš Kadlec (23), který copánkuje během karlovarské filmové lázně éterické laně, sice na své hlavě nemá copánek žádný, ale jinak má spoustu zajímavých informací.

Podle něj můžeme mít na kebulkách kromě klasického copu třeba francouzský, obrácený neboli holandský, rybí cop, co vypadá jako rybí kost, jemné afrocopánky nebo rozverně motance do tance. A nebojácné údernice můžou následovat bývalou ukrajinskou premiérku Tymošenkou s jejím vlasovým věncem; upjaté učitelky často nosí stočený cop alias koláč.

Příjemně copaté byly i dvě pražské bloggerky, které jsme potkali v Thermalu.

Brunetka Lucie Formáčková (36) zářila s copem na stranu přecházejícím do rybí kosti a její kamarádce Michaela Červené (31) zase slušel decentní copánek v krátkém blondátém účesu. „Mám blog o mateřství a teď jsem na rodičovské dovolené a starám se o dvouletou holčičku Stellu,“ osvětluje mi sympatická blondýnka jejich festivalové plány.

Do Varů společně vyrazily potřeť. Během pár dní mají v plánu dopřát si kompletní filmové-zkrášlovací balíček. „Chtěly bychom zvládnout tak dva tři filmy za den. Vybíráme je spíš

podle toho, co ukořistíme na internetové rezervaci. A žánrová preference? Hlavně aby to nebylo příliš alternativní,“ prozrazuje Lucie, novinářka a autorka speciálních knížek pro mentálně postižené studenty.

Obě zasáhl íránský film *Lantouri*. „Souvisí s názvem íránského gangu. Drsný film vypráví o ženě, kterou ex-prstítel poleptal kyselinou. Kromě toho ukazuje aktuální situaci v Teheránu.“

Lucie tvrdí, že si klasický cop do tří vrstev dokáže udělat i poslepu, protože ho pak může prakticky hodit na stranu nebo jím odpálkovat nenechavého otravu. „Já jsem v tomhle marná. Jsem ráda, že si vůbec zapletu tkaničky,“ prohodí Míša. Jako malá nosila culičky s beruškami, s hitem Only You od Lunetiků přešla na kopretiny.

Tímto se loučíme s festivalem a všem romantičkám přejeme krásné zacopánkové léto. ■

ZA ADAMEM HOLÝM

Adam Holý fotil tak, jak žil. Intenzivně. Zemřel ve čtvrtek 7. července, během letošního festivalu. Bylo mu 42 let. Za své fotografické umění si odnesl ocenění Czech Grand Design za rok 2014.

Adam Holý se zapsal také do karlovarské historie. K festivalu ho přivedl grafický designér Aleš Najbrt v roce 2001. „Poprvé jsme spolu ve Varech pracovali na sérii s promítačem, kterého hrál britský herec Edward Marsan,“ vzpomíná Najbrt. Spolu pracovali pak celou pětiletku, během které vznikly například plakáty s Tros Sketos. Kromě toho byl Holý podepsaný pod řadou divadelních, hudebních a filmových plakátů včetně kultovních *Pelíšků* Jana Hřebejka.

„Spolupráce s ním byla napínavá a stála za to. Adam byl výjimečný v tom, jak přistupoval k věcem. Intuitivně, nápady chrlil za pochodu,“ vzpomíná na urostlého bohéma a mistra v improvizaci Aleš Najbrt.

Osobní vzpomínku na něj si hýčká naše kolegyně Pavla Horáková: „Znali jsme se od první třídy. Jednou mi v družině odvyprávěl celý příběh filmu *E.T. – Mimozemšťan*. Až za dlouho jsem zjistila, že si to kompletně vymyslel. Fotil mě jen jednou, z nouze, na prošlý materiál. Na Hellichovce měli za úkol nafotit módu. Mám z toho tři fotky. Prý ho za ně ve škole pochválili.“ (KF) ■

Bloggérkám Lucii Formáčkové (36) a Michaela Červené (31) copánková fazona sluší.